

TAFSIR AV Kapitel 102, at-Takathur ~ Strävan efter mer

Girighetens Förlust

Kapitel 102, at-Takathur ~ Strävan efter mer

Beskrivning:

Detta kapitel börjar med att beskriva de världsliga ägodelar som distraherar oss från lydnad till Gud och avslutar med att berätta vad ödet blir för dem som inte tar varningen på allvar.

Inledning

Detta är ett av de korta kapitlen i slutet av Koranen. Det är allmänt accepterat att dessa kapitel, som uppenbarades i Mekka, innehåller stränga, ibland våldsamma varningar med betoning på tron på Gud och Domedagen, samt beskrivningar av Paradiset och Helvetet. De uppenbarades under de första åren av Profeten Muhammeds mission, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, när okunnighet och polyteism stod på sin höjdpunkt.

De åtta korta verserna i kapitel 102 följer på det föregående kapitlet 101,

Den krossande stöten, där vi får veta att vissa människor kommer att finna sin eviga boning i helvetets eld. I detta kapitel får vi veta orsaken till varför människor får ett så skrämmande slut, och Gud ger dem råd. Kapitlet har fått sitt namn från det första ordet.

Vers 1: Hopandet

Det arabiska ordet som används här är *takathur*, vilket betyder strävan efter mer. Många arabiska ord har lager av betydelser, och detta ord har i detta sammanhang flera betydelser. Varje betydelse förstärker allvaret i Guds råd. Det betyder först och främst begäret att ha många saker (inklusive livets alla distraktioner). Det betyder också att tävla med andra om att få många saker. I vår tid kan det till exempel betyda att vilja ha en bättre bil än grannen, ett bättre hus i ett bättre område eller tjäna mer pengar än sin bror.

Den tredje betydelsen är att ta stolthet i att ha alla dessa saker och inte kunna motstå att berätta för människor om sin världsliga rikedom och sina ägodelar – att skryta och skryta vid varje tillfälle. Slutligen betyder det samarbete mellan människor för att skaffa fler saker. Detta är en typ av samarbete som lätt överskrider alla barriärer av religion, etnicitet eller ålder. Det är ett ömsesidigt samarbete i att hoppa ägodelar eller rikedom.

Vers 2: Lägg märke nu

Människan har blivit så besatt av att skaffa saker att ingenting kommer att sätta stopp för det utom döden. När du besöker din grav, platsen där du ska vänta på Domedagen, kommer du att inse att du blev distraherad från livets verkliga syfte – att dyrka Gud. Människan är så upptagen med att sträva efter mer och mer att det finns liten tid för något annat. Döden är det enda som kommer att påminna oss om att vi borde ha uppmärksammat budskapet. Gud varnar oss för att jaga denna världens nöjen medan vi glömmer nästa.

Verserna 3–4: Att se verkligheten

När Gud upprepar en varning tillför det brådska till situationen. När du dör

kommer du att se verkligheten och förstå, och sedan igen när du uppstår på Domedagen kommer du återigen att förstå med visshet. Du kommer att resa dig ur din grav och veta att det du åtrådde och tävlade om var ingenting annat än en distraktion. Och det har nu lett dig till en fruktansvärd slutsats. Du har slösat bort ditt liv – det har runnit bort.

Vers 5: Förstå med visshet

Gud säger att även om du vet vad du borde göra, så vet du inte med den typ av visshet som skulle hindra dig från att lättvindigt slösa bort ditt liv. Människor strävar efter mer och mer eftersom de vill vara odödliga. De vill ha fler ättlingar, bygga en struktur som varar för evigt och bli ihågkomna som de rikaste eller mest framstående. Att vilja fortsätta för evigt i någon form är en vanlig mänsklig egenskap. Och vi kommer att leva för evigt – men inte här, inte i denna värld. Gud säger att du bör sträva efter att veta med visshet att det finns en belöning, men den kommer inte att finnas i hopandet av saker.

Verserna 6–7: Med egna ögon

På Domedagen kommer du att se Elden, och du kommer att se den som om du vore ett byte på väg att attackeras av ett vilt lejon. Du kommer att stirra in i Elden som om det vore lejonets ögon. Även de som inte är dömda till Elden kommer att se den. Det du ser med dina egna ögon vet du med visshet. Det kan verka som om vårt slutliga mål är långt borta, men vårt liv här är bara en blinkning i Guds tidsräkning. Gud säger oss exakt vad som kommer att hända, men ändå klamrar vi oss fast vid våra ägodelar som om de kunde skydda oss från det som ska komma.

Vers 8: Frågor

Människan måste förstå och veta med visshet att på Domedagen kommer hon att bli tillfrågad om de nöjen och bekvämligheter som var välsignelser och gåvor från Gud. Gud kommer att vilja veta hur vi använde de resurser vi fick. Var du tacksam för bekvämligheterna i detta världsliv? Gud betonar tre gånger att du kommer att bli tillfrågad. När du hopar dina ägodelar är det värt att minnas att ju mer du har, desto mer kommer du att bli

TAFSIR AV Kapitel 102, at-Takathur ~ Strävan efter mer

tillfrågad. Gud kommer att fråga om de saker du samlade, men också om de kontinuerliga välsignelserna såsom luft, vatten, mat, syn och hörsel.

[KAPITEL 102](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 103, al-Asr ~ Tiden](#)

[TAFSIR AV Kapitel 101, al-Qariah ~ Den Slående Stunden](#)»

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)